

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan večer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenske posojilnice.

Tu in tam delujejo slovenske posojilnice že jako uspešno. Glede na promet je pa mej njimi velika razlika; zapaziti je, da dosega promet po nekod že po sto, da celo po več sto tisoč ob navadnih obrokih obračunov, v tem ko drugod ne pridejo še do 50.000 gld. Pa tudi kjer se kaže največa živahnost, neso v stiski zaradi preobilice svojih denarnih zalog; še nikjer na Slovenskem neso posojilnice povedale, da bi imele preveč denarja na razpolaganje; pač pa se pogostem pritožujejo, da jim vsote dohajajo v premajhnem številu in premajhnem obsegu. Na mnogih, če ne na vseh krajih, kjer delujejo slovenske posojilnice, bi bil promet velikansko izdatniši, ko bi se ukladal denar v obilniši meri. Potrebam slovenskega naroda denarne zaloge naših posojilnic deslej ne zadoščujejo.

Vsled teh občin razmer so se rodoljubi nadejali, da se preustroji avstrijsko-ogerska banka v toliko, da bi dajala tudi posojilnicam denarne pomoči. V resnici so slovenski rodoljubi v popolnem soglasi s češkimi ne samo mnogo pisali o tem po novinah, ampak so se do časa po svojih državno-zborskih zastopnikih tudi z vso odločnostjo oglašili na pravem mestu. Čehi in Slovenci so hoteli imenovano banko postavno zavezati, da bi delila podpore posojilnicam, ne da bi bilo treba prosjačiti za vsak slučaj še posebe pri njej. Postavno so ji hoteli naložiti to dolžnost zategadelj, ker se je ta banka ravnala jednostransko in se je vedla tako, kakor da bi bili v Avstriji samo Nemci in Madjari, in kakor da bi imeli jedino ti pravico in potrebo v obtem gospodarstvu.

Ali, kakor se kaže, ne bo veliko boljše tudi zanaprej. Liberalnih Nemcev ni sram, slovanskih posojilnic obrekovati, češ, da nemale toliko gotove podstave, kakor nemške, in ker je tudi Dunajska vlada zabredla že pri začetku, ko se je začela pogajati z Madjari zastran ponovljenja pogodbe in tudi avstro-ogerske banke, ostane za Slovane ves ustroj te banke tudi odslej bistveno tak, kakor je veljal doslej, in Madjari in Nemci z Židi na čelu bodo imeli tudi za naprej največ dobička od tega velikega in privilegovanega zavoda. Slovanski narod na široko zlasti ne bo imel tudi odslej no-

benega dobička, naj se potem snujejo bankine podružnice v katerem koli številu in v katerih krajih koli. Kakor bodo imeli tudi zanaprej jedino Nemci in Madjari pravico vedeti, koliko bankini bankovci veljajo, jednako bodo tudi oni sami obračali v svoj prid koristi takega zavoda.

Slovenske posojilnice se torej nemajo nadejati, da bi dobivale denar za svoje potrebe naravnost iz avstro-ogerske banke, in če bodo imele tudi kako omejeno, dasi načelno utrjeno pravico, delali jim bodo take sitnosti, da se zaradi pojedinih slučajev ne bodo prizadevale pomoči iskati tam, odkoder bi jim morala dohajati brez pridržka v najizdatniši meri.

Dejanska resnica je, da so slovenske posojilnice tako osnovane, da jim sme brez pomisleka vsakdo denarja posoditi. Ne samo da plačujejo razmerno velike obresti od ulog, imajo ob jednem tako podstavo, da se pri njih ni bati ne izgube, ne poloma. One delujejo tako pošteno, da bi bil gospodarski svet pač srečen, ko bi bila pri denarnih zavodih povsod taka poštenost. Mi moramo celo reči, da imajo še prehud ustroj glede na solidnost, in bi bilo misliti poprej, ne kako bi se njih ustroj postavil še trdnije, ampak kako bi se to in ono olehčalo glede na one, ki potrebujejo posojil.

Če možno kedaj in kje narodu priporočati, da bi podpiral kak zavod, je možno to storiti pač z najboljšo vestjo glede na slovenske posojilnice. Nobeden drug jednakovrsten zavod ne more dajati boljšega poročstva za uloženi denar, in ker se k drugim jednakim okolnostim pridružuje še narodnost, rodoljublje, je pač dobrodejno delo, da ulagajo rodoljubi denar rajši v domače posojilnice, nego drugam.

Če pomislimo, da je narod naš navezan povsod na svojo lastno pomoč, je toliko potrebnije, da njemu pomagamo, ker nam dohaja zato jednaka, če ne še ugodniša pomoč v obliki obresti. In če poleg tega vidimo, da nam druge, na naših tleh delujoče hranilnice celo nasprotujejo v narodnostnem oziru, in da iz svojih dobičkov dele pomoči in trosijo velike usode naši narodnosti naravnost in zavestjo v škodo, je pač tudi čas, da krenemo boljše pot in svoj denar ulagamo tja, kjer ima narod največ korist, ne da bi ulagatelji bili niti za-

vinar na škodi zaradi tega. V tem pogledu bi bilo vredno osnovati na Slovenskem denarne zavode že samo zaradi tega, da bi se dobiček iz slovenskih ulog ne obračal v izpodkopavanje slovenske narodnosti; slovenski denarni zavodi bi bili torej vredni, da se podpirajo, tudi ko bi imeli samo značaj brambere, in so naše posojilnice v resnici vojaškega značaja v tem pomenu. Toliko več pa so vredne, da njim pošiljamo podpore, ker narodu tudi pozitivno koristijo v gospodarskem oziru. In ker konečno zabranjujejo iste posojilnice, da se ne množé odrtniki mej narodom, pač lahko vsakdo ume, da je ravno v posojilnicah tudi velika moralna moč. Oni, ki torej vzgojujejo narod kakor si bodi, imajo celo dolžnost, da svojo vest spravijo v soglasje tudi glede na ulaganje denarja, kar store najprikladniše, ako odločijo svoje uloge slovenskim posojilnicam.

Kolikor bolj politični in narodni nasprotniki skrbe zato, da bi prišel naš narod v tujo oblast tudi po poti denarnih potreb, tolika več dolžnost je, da so rodoljubi jedini v skupni in za skupno denarno podporo slovenskih posojilnic. O poslednjih je pa samo želeti, ne samo, da bi se utrdile, kolikor jih je že oživljenih, ampak da bi dobile še mnogo vrstnic po različnih krajih naše domovine. To bi bil najlepši odgovor onim Nemcem, ki ne privoščijo našim poštenim denarnim zavodom podpore iz avstro-ogerske banke.

Dilke o Rusiji.

Charles Dilke, bivši angleški minister in izzvestno najnadarjnejši član radikalne stranke, ki se je le vsled lokavo zasnovane spletke moral umakniti z ministerskega sedeža, priobčuje sedaj v „Fortnightly Review“ vrsto člankov ob evropskem položaju. V jednom članku razpravlja duhoviti ta pisatelj tudi Rusije vojno silo in slučaje, ko bi se severna ta velevlast spoprijela s kako drugo evropsko državo.

Dilke našteva najprej vse vire, iz katerih Rusija zajema svojo moč in konstatuje, da je ruska vojska najsilnejša na svetu, da je vedno popolnem mobilizovana. Ta poslednja trditev dozdeva se mnogim neverjetna, ker je mnenje zelo razširjeno, da bi Rusijo ovirale največe težave, ko bi hotela mobilizovati, ker je carstvo tako ogromno razširjeno.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Sedmo poglavje.

(Dalje.)

Ko je Mabel videla, kako je Ludvika se kazala prevarano in nevoljno, omahovala je. Že jedenkrat jo je to jutro bila razžalila in sedaj ni mogla prenašati misli, da bi jo za preostro ali pusto držala. A kaj bi Henrik rekel o predlogu?

Tako in jednake misli jej je pretrgala Ludvika, ki je, razumevši glavni razlog nje obotavljanja, vzkliznila: „Nespametno je zaradi Henrika ostati doma, kajti jaz drzno trdim, da on je že sedaj za to veselico navdušen. Več izmej njegovih prijateljev je mej predstavljajci. Tekom dne bode slišal o tej predstavi ter bode za njo kar sanjaril.“

Zadnja opomba je Mabeli utišala dvome. Odhajajoč je zadnji trenotek le nerada obljubila, da bode kočijo poslala do gostilne ter se tudi sama o določeni uri pripravila. In to obljubo jej je pomir-

jena sestra povračala z žarečim smehljanjem in z ljubkim stiskanjem nje ročic.

Ludvika je bila res zadovoljna, a vse drugače je bilo z Mabelo. Ko se je peljala domov, zakrivala jej je drugikrat toli jasno in radostno obličje temna senca, ki je iz raznih nasprotujočih in bolestnih čutov izvirala.

Mlada devotica osemnajsterih let, radostnega srca in toplih čutov ne bode lahko ostro sodila napak in slabostij, katere prijetna in pridobljiva zu nanjost zakriva. Kljub vseh romantiki, občutljivosti in goreči vobraznosti mladih let se je Mabel odlikovala po globoki in stanovitni ljubezni do pravičnosti. po nepokvarjenem pravočutji in po istinitem zaničevanju vsakatero malopridnosti in dvojezičnosti. Niti zakrivati niti prezirati ni mogla v značaji svoje sestre onih nenadnih lastnostij, katere so jej dogodki današnjega jutra pokazali. Ker je nje vobraznost doslej Ludviko olupševala s toliko duševnimi in telesnimi prednostmi, prestrašila se je sedaj istinitosti, ki se jej je pri natančnejšem opazovanju pokazala. A ti v Mabelinem srci oživljeni čuti so bili nejasni in nedoločni; in celo sama ni skušala, da bi si jih pojasnila; čutila je, a mislila ni; oni omah-

ljivi nje premisleki porajali so le splošni čut nezadovoljnosti in prevare.

Vse te sumnje in skrbi, ko so se v nje duhu druge za drugimi drville ubežale so h kratu, ko je kočija obstala pred vrati očetove hiše, in se je druga neposrednja skrb urivala jej v spomin. V hišo stopivši vprašala se je, kaj poreče pač teta Sabija, da sem toli časa izostala. Ura v veži bila je ravno štiri, ko je hitela gori po stopnjicah. Kaj je mogoče? In sedaj jej prihaja še mučniša misel, da se je vrnila brez obljubljenega traka. Zares, to je dan, ko mi vse navskriž hodi.

Res vse jej je nekako navskriž hodilo. Gospica Sabija je bila osamljena ter je preživela žalosten dan in je vsled tega bila kaj čemerna. Kot mučenica se je odrekla zajutreku, kar je za osebe nje kmetskih navad in šeg mnogo bilo; in le z veliko težavo se je dala pregovoriti, da pač še ni prepozno za suhor in čašo čokolade, kar jej je Mabel sama iz obednice prinesla. Rekla je, da ne de nič, prav nič, da je Mabel izpozabila kupiti trak. Kaj to de, ali sama nosi novo ali pa staro čepico?

Razen Mabele bi bil vsakdo zaman skušal rešiti jo iz te breznačne obupnosti. A v pristranskih

Dilke dokazuje, da se vsi varajo, ki tako mislijo. Ogromna ruska vojska, broječa okoli štiri milijone vojakov, more se mobilizovati v malo dneh, velik del te vojske pa je vedno pripravljen na boj.

Mnogi tudi mislijo, da so ti milijoni samo na papirji, a tudi ti se ljuto varajo. Od 1878. l. je Rusija neizmerno napredovala. Ona ima več kano-nov, nego Nemčija in Avstrija vkupe. Njena ko-njica je številnejša in močnejša, nego konjica Nem-čije in Avstrije vkupe, pa še nekoliko čez. Ruska konjica je prva v vsakem oziru.

Charles Dilke meni, da bode Rusija zadušila Nemčijo s svojo srečno ležo in z divnim vencem trdnjav, katere je zgradila ob zahodni meji. Potem piše o veliki mržnji proti Nemcem, ki je prevzela ves ruski narod.

Rečeni pisatelj potem nadaljuje: „Ves narod ruski čuti, sluti in že naprej vidi, da se bode Ru-sija v kratkem morala bojevati. Njen prvi sovraž-nik je Nemčija. Ruski častniki pravijo, da bode boj z Nemci strašen. Ko bi tudi v prvi vojni Nemci potokli Ruse, dvignila se bode Rusija zopet in borila tako dolgo, da uniči sovraga svojega. Ruski dvor še brzda javno mnenje, a le do gotovih mej in ta dvor dobiva vso moč baš iz javnega mnenja.“

Stvar je jako čudna, primerjamo li izjave pri-jateljstva mej Nemčijo in Rusijo in nastopne fak-te: Kraljevec je silna trdnjava, Torun ima železne forte, Gdansk in Poznanj pokrita sta z utrdbami, in se-daj dela na tisoče ljudi nove utrdbe pri Kostrinu in Glogovi. No, tudi Rusija rok križem ne drži. Njena vojna sila narašča dan za dnevom tako, da je Nemčija ne doseže niti v zvezi z Avstrijo. Danes se sme z gotovostjo trditi, da že blede nemške voj-ske zvezda, da bode ta vojska ulegla pred četami ruskimi. Nemški narod ne bode mogel pobiti svojih sovražnikov. Ako napade Nemčija Francosko ali Rusijo, bode to budalost, da ne rečem — samomor.“

Napisali smo te vrstice, ker se nam je sodba duhovitega Angleža, ki po svojem rodu nikakor ne pripada mej oboževalce Rusije, zdela zanimiva in objektivna in ker je vsekako vredno znati, kako o tej stvari misli previdni John Bull.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 13. aprila.

V ponedeljek imeli so **Mladočehi** shod v Pragi, kateremu je predsedoval Filser. Bivši poslanec Kučera se je pritoževal, da ponemčevanje vedno bolj napreduje v šoli, v uradih in pri sodiščih. Od-vetnik dr. Pacak je pa primerjal položaj Čehov pod Taaffejevim ministerstvom z njihovim položajem pod Auerspergovno in Hasnerjevo vlado. Dokazoval je, da se je pod prejšnjimi vladam Čehom bolje godilo, nego sedaj. Posestnik Janda osvetloval je obupni gospodarski položaj češkega naroda. Edvard Greg je pa v dolgem govoru dokazoval, da politika Staro-čehov ni prava. Zavračal je sumničnja, da Mlado-čehi hočejo Riegru izviti vodstvo iz rok. Ta posel opravljajo dobro Riegrovi prijatelji sami. Treba, da se vsa češka politika radikalno spremeni. Z neod-ločnostjo Čehi ne bodo nič dosegli. Koncem se je jednoglasno vsprejel oklic na češki narod, v katerem se priporoča, da se vsi poprimejo mladočeške poli-tike. Shoda se je udeležilo nad 1500 ljudi.

oček stare tete priljubljena jej bratičina ni bila nikdar prava grešnica; sedaj pa sedaj se je stara gospica res pritoževala, kako premočno Ludvika na sestro upliva in da je že pripravljena Mabelino družbo v bodoče popolnoma izgubiti, vendar se je znova rada s tem kratkočasila, da jej je Mabel jela prebirati zvezek starih listov; srce se je stari teti v resnici ogrevalo, ko je zapazila, kako zelo se je mlada Mabel zanimala za prašne liste njenih pred-nikov.

Sedaj kot tudi pozneje se je Mabel skrbno ogibala omeniti svoj pohod v gostilni, ker s pripo-vestjo o viharnih jutranjih prizorih ni hotela gojiti starih predsodkov svoje tete. Tudi gospica Sabija sama ni hotela povpraševati po Ludviki in nje življenji, ker jej za njo, kot je sama izrekala, ni prav nič mari.

A zadrege in sitnosti nesrečnega tega dne še neso bile pri konci. Pri obedu je Mabel zaman čakala, da bi bil Henrik, ki se je bil z izleta sicer utrujen, a kaj radosten vrnil, le besedico sprego-voril o gledališki predstavi. A molčal je neprestano. Ko je po obehu krevse obul ter vzel sviralke, jej nasvetoval, naj bi jo pri klavirju spremljeval. morala je prisiljena mu izpovedati, kar je Ludviki

Na **Ogerskem** je že živahno volilno giba-nje. Srbi bodo še ta mesec imeli 3 volilne shode. Za vlado nekda prihajajo od vseh strani ugodna poročila.

Vnanje države.

V nedeljo je sklenil **bolgarski** ministerski sovet, katerega se je udeležilo več drugih bolgar-skih veljakov in regenti, naročiti Stojlovu, da naj sporoči Dunajski vladi, da je položaj v Bolgariji tak, da se vsekako mora v kratkem sniti sebranje in voliti kneza. — Sebranje se baje snide 28. aprila po pravoslavnem koledarju. Bolgarski vladni pristaši mislijo, da bode princ Koburški vsprejel bolgarski prestol, ako le dobi zagotovilo, da ga potrdijo vse velevlasti. Nadejajo se, da tudi Rusija ne bode nje-govej kandidaturi ugovarjala, ker se je preverila, da ni misliti, da bi Bolgari volili kneza mingrel-skega. Najbrž se v Sofiji jako motijo. „Nordu“ se piše iz Peterburga, da bi sedaj noben knez ne hotel iti v Sofijo, niti princ Battenberg. Zategadelj bode sebranje podaljšalo regentom pooblastila. Re-gentstvo se bode prizadevalo spraviti stvari v nor-malni tir. — Ruski kapitan Nabokov je nekda pri-šel v Reni s 150 Črnogorci, s katerimi bode skušal motiti mir v Bolgariji, kakor se poroča od bol-garske vladne strani.

Po prizadevanji generalnega gubernatorja Gurka bode **ruska** vlada osnovala za Poljsko posebno kmetško banko, katerej bode namen pomagati mal-im posestnikom, da jih ne bodo več odirali židi in poljski plemenitniki. — Oficijozno glasilo ruske vlade „Nord“ izjavlja nado, da se bode ohranil mir. Hujskanja nemških listov proti Francozom nema- dosti pomena. Tudi zaradi Afganistana ne bode raz-pora. Mejna komisija bode vso stvar mirno porav-nala. — S Poljskega vlada močno iztirava tuje po-danike. Povod temu je dvojen. Nemčija je namreč iztiravala ruske podanike, tedaj nema Rusija nobe-nega uzroka z Nemci, ki bivajo v Rusiji, milejše rav-nati. Razen tega je pa vlada izvedela, da več nemških častnikov biva v Rusiji, kot oskrbniki po-sestev poljskih plemenitažev, njihov pravi namen seveda je le vohunarjenje. Naravno je, da je vlada zategadelj jako nezaupljiva proti tujcem. Kdor hoče, da ga ne iztirajo, dobiti mora rusko državljanstvo. Tujcem, ki bivajo drugod v Rusiji, je pa vlada na-ložila visok davek. — Veleposlaniku Lobanovu je baje vlada naročila, ko se je vračal na Dunaj, da naj sporoči avstrijskeji vladi, da Rusija ne bode za sela Bolgarske.

Ruski general Ignatjev se je pogovarjal z dopisnikom **francoskega** lista „Figaro“ o evrop-ski politiki. Ignatjev mu je pripovedoval kako je dražil Bismarck Avstrijo 1866. in Francijo 1870. l., da sta začeli vojno. Mnogim francoskim listom se je plačalo po 200.000 do 300.000 frankov, da so pisali za vojno. Podmičeni listi pa neso vedeli, da denar, katerega so dobili, izvira iz Nemčije. Rusija se v Franciji boji samo komune in Ferrija. 1883. leta izrazil se je proti njemu Herbert Bismarck, da je Ferry jedini Francoz, ki dobro spoznava, da sta Alzacija in Lorena za zmiraj za Francoze izgubljeni, zategadelj je pa začel tirati kolonijalno politiko. Bismarck bi k večjemu Loreno in jeden del Belgije ponudil Francozom, ako se za zmiraj odpovedo Al-zaciji, to se ve da le v skrajnem slučaju. Mej Fran-cijo in Rusijo ni treba nobene pogodbe. Zveza mej njima je trdnejša, nego bi se bila na papirji podpi-sala. Rusija potrebuje mogočno in bogato Francijo, ter je ne bode pustila ponižati. Boulanger je v Ru-siji ravno tako popularen kakor v Franciji, ker je v vojski vzbudil zaupanje in odstranil vse nered-e. Ko je ukazal Bismarck po listih napadati Boulan-gera, se je nadejal, da ga bode na ta način odstran-il. Napadi nemških listov so pa le Boulangerovo popularnost v Rusiji povečali. Sedaj pač Bismarck še ne bode miroval, ampak bode skušal svoj na-men drugače doseči, a najbrž brez uspeha.

obljubila; ob jednem mu je povedala, da se ni rada udala predlogu, dokler je ni sestra z jasnimi bese-dami zagotovljala in pregovorila, da bode njega močno veselilo spremljati jo v gledališče.

Vedela ni, ali bi se jezila ali pa veselila o utisu, katerega je nje poročilo uročilo. „In ti si zares verovala tej slepariji (humbug)!“ vskliknil je Henrik. Zadnja dva dni sem tu napenjal vse mo-goče zvijače, da bi se iznebil teh neumnih zija-l („jackanapes“), ki bi me bili radi k tej abotni glumi izvabili. Zares, komaj sem se drznil poka-zati se na nekaterih mi priljubljenih krajih ter sem se strašil lastne sence, da ne bi se v gledališnega igralca premenila; in ti, nedolžno jagnje, bi me rada izvodila v sredo iskrenega boja. Zares brez milosti bi me obsodili k nalogi Julija Caesarja, ali pa še k hujski nalogi ljubimca Viktorije Vanekar-jeve. Na mojo častno besedo, draga moja, to je prava četa harpij.“

Na to je gospica Sabija jela razkladati, da slabo vreme in vedno ponočevanje Mabeli spodjesta zdravje; te besede so vznemirjale celo gospoda Vaughana, ki je prek časnika pogledavši opomnil, da je danes kaj vlažen večer in da najbrže ne bode na to mislila, da bi še odšla od doma.

Rumunska zbornica je pooblastila vlado, da sme podaljšati začasno trgovsko pogodbo s Fran-cijo do konca letošnjega leta in skleniti tudi z dru-zimi državami do tega časa začasne pogodbe, ako dovolijo prosti izvoz žita in živine. — 25. aprila začne se obravnava proti napadovalcema Ruščuškega prefekta Mantova.

Grška zbornica je po dolgej debati v prin-cipu odobrila s 77 proti 38 glasom finančno poli-tiko sedanje vlade.

Bivši **italijanski** minister vnanjih zadev, grof Robilant, hoče stalno bivati na Dunaji, kadar bode vsprejet njegov odpust kot general iz vojske. — Novi vojni minister hoče vojsko v Massauahu povečati na 30.000 vojakov. Ko pride novi po-veljnik Saletta v Afriko, bodo se začeli Italijani pomikati proti Kerenu. Več torpedovk dala bode vlada novemu poveljniku na razpolaganje Vse do-pisnike časopisov bodo iztirali iz Massauaha.

Francoski ministri Bertholet, Granet in Millaud ter 160 senatorjev in poslancev je odpoto-valo v Afriko k otvorenju železnice Tunis-Algier. Alžajci so se dosedaj na vso moč odtegovali službi v **nemškej** vojski. Bogatejši pošiljali so svoje sinove na Francosko pred 17. letom, kjer so dobili francosko državljanstvo in obslužili vojake, potem se pa vrnil domov. Sedaj pa hoče nemška vlada to zabraniti. Prepovedala bode vsem, ki bi se na ta način odtegnili nemškej vojni službi, daljše bivanje v Alzaciji in Loreni.

V nedeljo bil je v Charleroi velik shod **bel-gijskih** delavcev. Prišlo je do 800 odpolencev socialističkih društev. Na shodu so se pa sprli mej seboj. Južnobelgijski delavci ostavili so shod, ko so izjavili, da po njihovih mislih je silovit preobrat in splošni štrajk jedino sredstvo, s katerim se more zboljšati položaj delavcem. Severno- in vzhodno-belgijski delavci so pa na shodu zagovarjali mirno in zakonito propagando.

Angleška vlada je zvedela, da je pred 14 dnevi iz Amerike odšla z dinamitom naložena ladija na Irsko. Zategadelj je dala ukaz strogo paziti, kje bode skušala razložiti dotična ladija svoje blago, in zapreti vse sumne osebe.

Dopisi.

Iz Pulja 12. aprila. (Velikonočno be-sedičenje.) Velike vaje v eskadri, ki naj bi se bile, (kakor je bilo določeno) letos vršile, so nena-doma odpovedane. Vršile se bodo le v onej meri, kaker je vsako leto navada. V tem zmislu moramo popraviti dotični naš dopis v „Slov. Narodu.“ Kje da tiči uzrok, da se je tako ukrenilo, ne vemo. Škoda! Da smo vremenski proroki (politiški nam-reč!), povedali bi lahko, opirajoč se na navedeno suspendovanje, se li bode politiško obnebbe stem-nilo ali zvedrilo, bode li jasno ali huda ura. Kako bi ustregli onim „zeitungstigrom“ — stvarice te so špecijalnost, tip vsake kavarne — ki nervozno — vznemirjeno pričakuje „najnovejših vestij“ iz vseh onih kotov sveta, od koder nam more priti huda ura.

Škoda res, da neso vremenski proroki!

Vreme pa imamo letos zares čudno, bolj ko se bližamo pomladi, tem hladnejši je. V velikonoč-nem tednu bilo je mrzlo, kakor v adventu; in te dni se nam je zdelo, da ne praznujemo velikonoč-nih praznikov, temveč — božične. Vse se nekam narobe obrača na svetu! Kar je pred nedavno lepo po nogah hodilo, kakor se spodobi, postavilo se je na glavo; zato pa tudi vremenu ne smemo zame-riti, ako si dovoljuje take ekstra vagance.

Gospod župan Tržaški se nam pa res smili!

Ta trenotek je pogovor pretrgala došla gospa Leroyeva, katere trmasta svojeglavnost je bila ob-orožena zoper vse ugovore. Mabel bi bila sedaj rada umaknila svojo obljubo, a Ludvika se temu ni udala. Največ, kar se je mirnim potom dalo doseči, bila je pogodba, da se **ranó** domov povrne. Ker je Ma-bel toli prosila in je tudi oče temu prigovarjal, udal se je Henrik, da jo bode spremljal; a pogodil si je izrečno, da bode prav po svojej volji lahko odšel, ko bi skušali za bodoče predstave ga za igralca pridobiti. Ko se kočija odpre, pozdravili so jih gospa Vanekarjeva in njena hči, ki sta se bili prav pri-jetno na zadnjo stran usdli.

Napol glasen vsklik nevoljnosti izmuznil se je Henrikovim ustnam. „Jaz sem prav odveč“, pošepetal je Mabeli. Potem je glasno pristavil: „Kot vidim, vas vseh je dovolj, da se same lahko čuvate. Zato, lahko noč!“

Če se je Mabel vsled tega neprijetnega za-četka čutila slabe volje, tako so jej naslednji do-godki tega večera ta čut komaj zmanjšali. Toliko poudarjana gledališka predstava je bila le gola po-skušnja. Posamični so naloge slabo znali, oder je bil le slabo razsvetljen in igralci so bili slabe volje. Ludvika je šla za prepahe (kulise) ter se je

Katoliška cerkev praznuje poezije polne praznike, človeštvo svoje odrešenje. To so dnevi, ko se človek rad umakne iz bojnih vrst političkih strank, ko odloži političko svoje orožje — naj si bode že rapir ali pa cepec — in živi le sebi in svojim. To so dnevi miru in počitka. Še celo trudoljubivi naši državni poslanci vrnili so se v krog svojih družin, da se oddahnejo in odpočijejo od hudih naporov, ki so jim jih prouzročile interpelacije, katerih neso podpisali. Kdo bi se tudi podpisoval zaradi jednega — škofa.

Celi svet praznuje in uživa blagi mir, samo županu Tržaškemu je letos drugače usojeno, kakor nam pripovedujejo nemški in italijanski časopis.

Blizajo se pa tudi, resni časi mestu Tržaškemu, sedaj ve ja rešiti nesrečno to mesto hude nevarnosti in odvrniti neizbrisljiv madež, katerega opraviti ne bi mogle niti bombe, in kar je več takega irredentovskega oiodja. Da, slovenski napisi ob novejši železnici so preteča nevarnost, ki hudo vznemirja lahnske kroge; in naša vlada bode izvestno — kolikor jo mi poznamo — hitro potrebno ukrenila, da se potolaže lahonski živeci. Če se pa Slovenci jezé, kdo bi si radi tega lase belil? Slovenska jeza itak ne sega do ministerskega fotelja. — Častiti Tržaški lord-mayor pa naj se tolaži! Praznike so mu slovenski napisi pokvarili, žrtovati se mora za mesto, delati mora „die erforderlichen Schritte“ — ali: „der Zweck ist des Schweisses der Edlen werth.“ C—t—c.

Iz Škofjeloke 12. aprila. [Izv. dop.] Letošnji velikonočni prazniki neso bili za nas nič kaj veseli. V nedeljo ostrašil nas je grozni požar na Godeščah, vse je potem le o tem žalostnem dogodku govorilo in vsem so se smilili ubogi ljudje, ki so toliko trpeli. Če bodo tudi usmiljene roke kaj pomagale — pri nas smo jim takoj dohodke čitalnične veselice naklonili — bode škoda še vedno velika in dolgo jo bodo čutili nesrečni pogorelci. Naj bi rojaki tem revežem priskočili z obilo podporo in se pri tem ravnali po pravilu, da dvakrat dá, kdor hitro dá.

Pri tej priliki naj opozorim Škofjeloške mestne očete na nedostatek, katerega bi kazalo hitro odpraviti. Na stopnicah s spodnjega trga ni nobene svetilnice prižgane, dasiravno bi bila ravno ondi razsvetljava zelo potrebna, ker vsak ve, da je nevarno po temi hoditi. Ker moramo vodnjak itak že na svoje troške popravljati, naj bi mestni očetje nam na spodnjem trgu vsaj nekoliko svetlobe na mestne troške privoščili.

Domače stvari.

— (Predavanje na korist Erjavčevi ustanovi) priredi „pisateljsko podporno društvo“ v nedeljo dne 17. aprila ob 11. uri v čitalnični dvorani. — Predaval bode g. prof. Levec „o Erjavci in njegovih delih“. Ker gre za podporo dveh nežnih sirot, hčerk prerano umrlega slovenskega pisatelja prof. Frana Erjavca, pričakuje se, da posegne p. n. čestito občinstvo naglo po ustopnicah, ki se dobivajo od danes naprej pri g. Vasu Petričiču na Mestnem trgu in pri čitalniškem kustosiu v trafikii. Cena ustopnicam je 30 novč., sedežem pa 60 novč. —

utikala v male razpore raznih tekmič; gospa Vanekarjeva pa je Mabel dolgočasila ter jej pripovedovala, kako je nje Viktorija vse razžalitve svojim razžaljivcem povračala. Predno sta se Ludvika in gospa Vanekarjeva dali pogovoriti, da bi se vrnili domov — in to se je zgodilo še le okolu polnoči — prepričala se je Mabel kljub svojjej blagosrčnosti, da sestra in njeni prijateljici jo rabijo le za sredstvo lastnemu strastnemu hrepenenju po veselji. Ker se prav nič ni zanimala za spodletele napore gledaliških igralcev, mislila je le na teto in Henrika, ki sta jo doma čakala; mislila je tudi na trudnega kočijaža in konja, ki so jo v zimskem dežji morali čakati.

A s tem se še niso nehale prevare tega večera, slediti jim je imela še hujša.

Mabel jo je opazila vrnivši se domov. Žalovala je bolj, nego je sama si hotela priznati, slišavši, da za časa nje odsotnosti sta Henrik in gospica Sabija v družbi imela Lincolna Dudleya in da ju je ta s svojim bogatim zakladom mičnih povestic, pesnij in raznovrstne učenosti razveseljeval; postavljaj ju je, tako jej je rekala nje živa vobraznost, v one krasne strani mišljenja in pesništva, kamor le toli odličan duh postavljati more. Do

Ustopenice dobivale se bodo v nedeljo tudi pri blagajnici.

— (Tehniškega društva s h o d), ki je bil napovedan na danes zvečer, je odložen.

— („Popotnik.“) List za šolo in dom“ ima v svoji 7. številki nastopno vsebino: „Hristos voskrese“. — O surovosti naše mladine. (Dalje.) — Solnce. Praktična obravnava te pesmi, številko 108 „II. Berilo“. Josip Lasbaher. — Drobtinice za zgodovino slov. šolstva. Matej Slekovec. — Dopisi. — Razpis častne nagrade. — Novice in razne stvari.

— (V spomin Ivanu Dolinarju.) Odbor za Dolinarjev spomenik je v nedeljo dne 3. t. m. postavil lep mramoren križ na gomilo prezgodaj umrlega rodoljuba. O tej priliki zbralo se je precejšnje število rodoljubov na pokopališči sv. Ane. Grob je bil okrašen lepimi cveticami in vencii. Na pis na grobnem spomeniku je:

I V A N D O L I N A R,
narodni boritelj
rojen v Škofji Loki dne 26. avgusta 1840. umrl v Trstu 6. junija 1886.

Postavili rodoljubi 1887.
V poletji bode odbor z nabranimi doneski postavil spominsko ploščo v rojstveni hiši ranjkega Ivana. Kdor želi še kaj žrtvovati v čast neutrudljivega boritelja, naj izvoli poslati denarničarju odbora g. K. Kalistru, ulica Coroneo št. 17. „Edinost“.

— (Novi bankovci po goldinarji.) Ker se zadnji čas opazuje vedno več ponarejenih bankovcev v prometu, začela sta obestranska finančna ministra premišljati, bi li ne kazalo, da se izdado novi goldinarski bankovci, stari pa vzamo iz prometa. Ponarejenih bankovcev je že za par tisoč mej ljudmi in so na prvi pogled težko spoznati, ker so dobro narejeni. V obče je tisek baje tanji in malo višji, kakor pri pravih bankovcih, tisk serije in številke pa bolj temno rudeč.

— (Požar na Godeščah) napravil je nad 50.000 gld. škode. Pogorelo je vsega vkupe 23 hiš z gospodarskimi poslopji. Izmej teh je bilo 20 zavarovanih pri Graški vzajemni zavarovalnici za 16.000 gld.

— (Požar.) Vas Goriče v Zilski dolini je dne 11. t. m. po noči pogorela. Dvainsedemdeset hiš je uničenih.

— (Vrbsko jezero) je od preteklega petka prosto ledu, ki je je skoro tri mesece pokrival.

— (Tržaško delavsko podporno društvo) pod pokroviteljstvom cesarjeviča Rudolfa izdalo je račun in poročilo za 1886. l. Preteklo leto društvu ni bilo ugodno, ker je v Trstu razsajala kolera in se je za podpore bolnikom izdalo nad 2500 gld. več, nego prejšnje leto, vendar se je društveni imetek pomnožil za 1300 gld. in znaša društveno premoženje okolu 17.400 gld., od katerih je v kranjski hranilnici naloženih 6156 gld. 54 kr., v prvi Zagrebški hranilnici 2479 gld. 07 kr., pri „Banca Commerciale“ v Trstu 826 gld. Rednih udov ima društvo 1112, rednih družabnic 318, podpornih 29. Te številke in pa vsota 9505 gld. 10 kr., ki se je v letu preteklem izplačala obolelim udom, najglasneje dokazujejo veliko važnost delavskega podpornega društva. V njem ima slovanski delavski

mišljevala si je sama, da bi bilo nekako hudobno, kako je Henrik ponavljal nekatere najboljše izreke svojega prijatelja; domišljevala si je, da bi bilo zares razžaljivo, kako je teta jej zagotavljal, da najbrže ne bode imela prilike tekom zime videti tega izredno prijetnega moža; kajti slučajno bil je danes popoludne zamudil brezovlak, žrtvoval je njima jedini ta večer ter se v nedeljo z jutranjim vlakom odpelje v Philadelphijo.

Tako se je končal dan prevar; Mabel pa je tedenski zapisnik, v katerem je vse veselice in prijetnosti zapisovala, sklenila z nekakim čutom dolgega časa, kesanja in nevolje.

Kako nemogoče je vsem dopadati, rekla si je, ko je v samoti svoje sobe dnevne dogodke premišljevala in z največjo zopernostjo mudila se pri največji nesreči, da Dudleya ni videla.

Ker je sprevidela, da je nemogoče vsem dopadati, ulegla se je z napol utrjenim sklepom, da bode v bodoče skušala, le sami sebi dopadati.

Na srečo noči ni preživel niti ta nevarni sklep, niti oni boleštni čut, iz katerega se je bil porodil; nedeljsko solnce tudi ni obsevalo bolj radostnega obličja, nego je bilo Mabelino, ter ni v nobenih mladostnih prsih izbujalo blažjih čutov. (Dalje prih.)

živelj v Trstu svoje središče in svoje zavetišče, v njem skrbnjeno je za omiko in zabavo, v slučajih boleznii pa tudi za podpore. Zategadelj želimo iskreno, da se društvo vedno bolj razcvita.

— (V Zagrebu) spoprijeli so se predpreteklo noč vojaki 16. in 53. pešpolka, da se je moral alarm trobiti. Izgredniki napali so celo stražo, katera je potem rabila orožje ter ustrelila tamburja Trbojeviča, dva vojaka pa ranila.

— (Oklopnica „Cesaričinja nadvojvodinja Štefanija“) spustila se bode jutri popoldne ob 2. uri pri sv. Roku pri Trstu v morje. Ta oklopnica se glede velikosti ne more meriti s pomorskimi velikani franco-kega brodovja, kakor so „Admiral Baudin“, ali z angleškimi „Inflexible“, „Trafalgar“ in „Nile“, še manj pa z italijanskimi orjaki „DUILIO“, „Dandolo“, „Italia“ in „Lepanto“, ki imajo do 14.000 ton (deplacement), kajti oklopnica Štefanija ima samo 5150 ton, a za vojno je velike važnosti. Strokovnjaki, osobito angleški, prišli so do prepričanja, da so za vojno manjše, a sicer izvrstne oklopnice boljše in pripravnejše, nego preokorni velikani. Nova oklopnica pa je uzor take ladje, kajti uporabile so se vse najnovejše iznajdbe in izkušnje. Oklopnica Štefanija je 85·36 metrov dolga, 17 metrov široka, jekleni oklep je 23 centimetrov debel in sega 1·37 metra pod vodo. Ves oklep ima 890 ton, to je 17.800 stotov. Oboroženje oklopnice Štefanije je izvrstno. V oklopnem stolpu bodeta nastavljena dva kanona po 48½ ton. Sila zračnega pritiska, če oba hkratu ustrelita, je tolika, da bi se ž njo vsa oklopnica mogla 8 čevljev visoko vzdigniti. Projektil iz teh kanonov tehta 455 kl., je 1·4 metra dolg, za vsak strel potrebuje se 141 kl. smodnika. Tak projektil prebije najmočnejši oklep. Razen teh dveh orjakov imela bode nova oklopnica še več manjših kanonov, ki so pa vendar toliki, da s svojimi 51 kilogramov težkimi projektili prebijejo tudi 15½ palca debel oklep. Parni stroji na 11.000 konjskih močij gonili bodo novo ladjo v jedni uri 17 morskih milj daleč. Za razsvetljava služila bode velikanska električna svečava, razen tega pa bode na njej še mnogo strojev za vse razne namene in potrebe. Poveljnik v svojem oklopnem stanu bode pred seboj imel kakor klaviature razne žice. Z lahnim pritiskom sprožili se bodo lahko velikanski kanoni, dajala povelja, da se spuste torpedi, in urejala merladiji. Kakor žile in žilice v živalskem t-lesu, tako bodo delovale in služile razne žice na tej novi pomorski trdnjavi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Levov 12. april. Presvitli cesar podaril je za pogorelce v mestu Kuty 2000 gld.

Dunaj 12. aprila. Nadvojvoda Albrecht praznoval bode dne 25. t. m. svojo vojaško šestdesetletnico, za katero se delajo velike priprave. Iz Peterburga in Berolina pričakujejo vojaške deputacije.

Pariz 12. aprila. V tukajšnjih ruskih krogih se vse vesti o novem atentatu na ruskega carja formelno zanikavajo.

Pariz 12. aprila. Iz Ženeva (Genfa) dobil je „Matin“ iz nihilistiških krogov vest, da zadnji atentat na carja ni bil delo nihilistov. Nihilisti so svojo taktiko premenili. Delovati hočejo s pregovarjanjem in s koncentracijo, ne pa s propagando dejanja. „Matin“ objavlja celo nihilistov protest, ki je v tem zmislu pisan.

Pariz 12. aprila. Flourens vsprejel danes dopoludne Mohrenheima, ki odpotuje potem v Nizzo in Cannes. — Knez mingrelski pričakuje se v kratkem v Pariz.

Berolin 12. aprila. Bismarck odpotoval v Friedrichsruhe.

London 12. aprila. Zasobna vest iz Kalkute javlja, da se emir afganski v kratkem kot begun pričakuje na mejo.

Razne vesti.

* (Ljudje na zvezdi Mars.) V Ameriki pripravljaja se velikanski teleskop, kakeršnega še ni bilo. Imel bode pa tudi poseben namen. Učenjak Schiaparelli zapazil je na planetu Marsu pravilne geometrične oblike. Na podlagi tega dokazuje Flamarion, da na Marsu žive ljudje ali stvari, obdarjene z razumom in s človeškimi sposobnostmi. On piše: Figure so prepravilne, da bi bile pri stvaritvi slučajno navstale. Mogoče, da so ti ljudje mnogo popolnejši, nego mi. — Novemu teleskopu bode torej naloga, dognati, kaj in kakšne so omenjene pravilne figure na Marsu.

(Požar v cerkvi.) Iz Catanie se piše: V stolni cerkvi unel se je na veliki petek božji grob. Strašen strah polastil se je občinstva. Vse hitelo je k izhodu in mnogo oseb bilo je v gnječi težko ranjenih. Ogenj so k sreči hitro pogasili.

(8 telet od jedne krave v jednom letu.) Kakor javlja „Oesterreichisches landwirtschaftliches Wochenblatt“, je svetniku Moserju v Happingu oktobra meseca 1885. leta jedna krava vrgla troje telet. V zadnji čas bila je zopet močno breja, a morali so jo zaradi oslabelosti zaklati. Pri razparanju našli so 5 skoro popolnoma godnih telet, od katerih je jedno živo ostalo, ostali pa kmalu poginili.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—11)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrletno gl. 1.15.

Zahvala.

O priliki mojega imenovanja župnikom in proštom Metliškim došlo mi je od mojih častitih prijateljev in od druge odlične gospode od blizu in od daleč toliko ljubeznjivih čestitek, da mi zaradi cerkvenih opravil velikega tedna in zdaj zopet zaradi selitve ni mogoče vsakemu posebej odgovoriti; zato mi bodi dovoljeno objaviti jim s tem svojo najsrčnejšo zahvalo s prošnjo, da mi svoje visokocenjeno prijateljstvo in naklonjenost še naprej ohranijo blagovolijo.

Podzemelj, dné 12. aprila 1887.

(252) **Franjo Dovgan.**

Loterijske srečke 9. aprila.

V Trstu: 72, 35, 31, 16, 3.
V Linci: 47, 49, 58, 41, 61.

Tujci:

12. aprila.

Pri Slovci: pl. Viranos, Groner v Dunaju. — Kollar iz Gradca. — Pfefferer iz Rudolfovega. — Ferenchich, dr. Hautsch z Dunaja.

Pri Malci: Markus, Grünert z Dunaja. — Anton, Misarovsky iz Gradca. — Zier iz Celovca. — Bauermann, Kelemann z Dunaja. — Kauš iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

9. aprila: Janez Kranjc, železniškega čuvaja sin, 6 1/2 leta, Cesta na južno železnico št. 1, za Brigthovo boleznijo.
10. aprila: Ivana Žitko, delavčeva hči, 12 let, Poljanska cesta št. 18, za jetiko. — Neža Stojan, sirota, 18 let, Poljanska cesta št. 30, za jetiko.

11. aprila: Ana Denkel, gostija, 70 let, Stari trg št. 10, za vodenico. — Anton Kranjc, železniškega čuvaja sin, 3 mes., Cesta na južno železnico št. 1, za božjastjo. — Helena Šešek, gostija, 79 let, Igriške ulice št. 6, za otrpjenjem pluć.

V deželnej bolnici:

6. aprila: Luka Maček, gostič, 74 let, za oslabljenjem.

7. aprila: Jera Grablovič, dninarica, 51 let, za jetiko.

8. aprila: Blaž Siferer, dninar, 73 let, za starostjo. — Marija Pogačar, gostija, 83 let, za starostjo.

10. aprila: Lenka Žrjav, delavka, 33 let, za otrpjenjem možganov. — Marija Stara, gostija, 58 let, za rakom. — Tomaž Nakrst, gostič, 69 let, za oslabljenjem.

11. aprila: Marija Merhar, delavčeva hči, 3 leta, za jetiko.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novo mesto** vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V **Lukovcu** preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V **Kočevje** preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7. uri zjutraj.

V **Kamniku** vsak dan ob 1/2 5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

V **Polhovega graeca** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.

Na **Ig** vsak dan ob 1/2 5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novoga mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.

Iz **Lukovca** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.

Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.

Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.

Iz **Polhovega graeca** in **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne.

Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Tržne cene v Ljubljani

dné 13. aprila t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr. 715	Špeh povojen, kgr.	gl. kr. 64
Rež, ...	487	Surovo maslo.	90
Ječmen, ...	439	Jajce, jedno	2
Oves, ...	392	Mleko, liter	8
Ajda, ...	422	Goveje meso, kgr.	64
Praso, ...	487	Teletje	56
Koruza, ...	504	Svinjsko	64
Krompir, ...	294	Koštrunovo	36
Leča, ...	11	Pišanec	55
Grah, ...	15	Golob	20
Pižol, ...	12	Seno, 100 kilo	285
Maslo, ...	90	Slama, ...	303
Mast, ...	66	Drva trda, 4 metr.	650
Speh frišen.	60	mehka, ...	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. aprila.	7. zjutraj	739.84 mm.	7.6 C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	739.95 mm.	11.2 C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.82 mm.	9.2 C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
12. aprila.	7. zjutraj	740.12 mm.	7.4 C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	739.55 mm.	12.0 C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.04 mm.	6.8 C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 9.3° in 8.7°, za 0.3° in 0.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 13. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.00	gl. 80.95
Srebrna renta	81.95	81.95
Zlata renta	113.00	113.05
5% marcna renta	97.10	97.05
Akcije narodne banke	876.00	876.00
Kreditne akcije	284.20	283.00
London	127.20	127.05
Srebro	—	—
Napol	10.06	10.04
C kr. cekini	5.98	5.97
Nemške marke	62.42 1/2	62.35
4% državne srečke iz l. 1854	25) gl. 128	gl. 128
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	101	90
Ogerska papirna renta 5%	88	26
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	40
Kreditne srečke	100	178
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	224	20

Bizeljsko staro vino

se čez ulico prodaja po 24 in 28 kr. liter v restavraciji „HOTEL EVROPA“. Jamči se, da je vino pristno in iz domačih vinogradov. (235—3)

Zalogo kož za podplate,

dobrih in trpežnih, priporoča po nizki ceni strojarji Ivana Tomšiča na Vrhniki. (168—9)

Odda se v najem na Notranjskem

hiša

v dve nadstropji, z 10 sobami in več kuhinj, kletmi, hlevi, zeljščinami in sadnimi vrtni tik zraven, v kateri se nahaja že stara, jedina v vasi dobro obiskovana kramna s tabak-rafiko in je pripravna za vsako trgovino. Ta isto posestvo se tudi zaradi preselitve v drug kraj pod ugodnimi pogoji prodaja. — Več o tem pove uravnštvu „Slovenskega Naroda“ do 24. aprila t. l. (233—3)

Išče se na Bledu

dvoje stanovanj.

Jedno naj bi bila mala vila s 6 sobami, s kuhinjo, sobo za posle in z vrtom. Drugo stanovanje naj bi imelo 4 do 5 sob, kuhinjo in vrt. Ponudbe s popisom in ceno na uredništvo „Slovenskega Naroda“. (234—3)

Zobozdravnik

A. SCHWEIGER,

stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien), II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,

ordinira zjutraj od 1/2 10. ure do 1/2 1. ure, popoldne „ 2. „ 5. „

Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/2 10. do 1. ure. (208—5)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v zobeh nikakeršnih bolečin, ter se po barvi ne razlikuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši načini izdelovanja čeljustij in posameznih zob. Navzoč zaradi kopolne sezone samo do junija.

Dober postranski zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejema **dobro in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—21)

Na prodaj je

POSESTVO,

ležeče v vasi Boštanj, v okraji Radeškem na Dolenjskem, blizu železniške postaje Sevniske. Posestvo obsega lepo pohištvo z dvema lepima sobama, peč za kalcinovanje potašlja in 13 oral zemljišča. Pogoji prodaje prav ugodni. Po zvedbe pri A. Cvenkel-i v Sevnici, kateri tudi priporoča veliko zalogo

dobrega dolenjskega vina

po nizki ceni. (247—1)

Iz dr. Gregorič-eve zapuščine v Ptuji prodam **200 četrtnjakov**

dobrega štirskega vina

po ugodni ceni.

Letine od 1869 naprej. — Naročila pri

(214—5) **Anton Gregorič-u v Ptuji.**

Posestvo,

ležeče v Vrhovski vasi, jedno uro od Kostanjevice, blizu ceste, obsegajoče

pohištvo, njive, travnike, veliki vinograd, lesčino in hoste,

se po prav nizki ceni prostovoljno prodaja. Več se poizve pri gospodu Antonu Majzelju na v št. Jarneji. (242—2)

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škoteljci zobnega praška 60 kr. (238—2)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I nadstropje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-ji.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—98)

Dobiva se pri vseh boljnjih trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincaje proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica

Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

VIZITNICE

priporočata

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—47)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.